AFSCHRIFT

Vonnisnummer / Griffienummer 2018/4484
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak **5 november 2018**
Naam van de eerste beklaagde
Systeemnummer parket Rolnummer **18A002094**

rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen

Kamer AC1

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Inzake het Openbaar Ministerie tegen

1.
met als KBO nummer (
006076 met maatschappelijke zetel gevestigd te

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester Vermeulen Walter, advocaat te Antwerpen.

2.
geboren te op
006077 van Belgische nationaliteit
wonende te

beklaagde, bijgestaan door Meester Carême Hans-Kristof, advocaat te Leuven.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Te
de eerste, als gebruiker,
de tweede, als mede-eigenaar en als verantwoordelijke exploitant,

de feiten de voortdurende uiting zijnde van een en hetzelfde opzet, het laatste feit gepleegd zijnde op 12 februari 2018,

op de percelen aldaar gelegen ,
huis gekadastreerd als ,
met een (globale) oppervlakte van
eigendom van (° en
( ),
ingevolge akte verleden op ,

en bouwlanden gekadastreerd als ,
met een (globale) oppervlakte van ,
en gekadastreerd als ,
met een (globale) oppervlakte van ,
eigendom van (°) en
( ) voor het gehele vruchtgebruik en ( ),
(en (°), elk voor 1/3
blote eigenaar,
ingevolge akte verleden op ,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen te hebben uitgevoerd, in agrarisch gebied,

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° en 3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

I. artikel 4.2.1.1°.a): het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie,

a) het verharden van het grootste gedeelte van het perceel met betonnen platen,
van 1 januari tot 31 december 2010, de verjaring van de strafvordering terzake de tenlastelegging rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk het proces-verbaal van de stedenbouwkundig inspecteur dd. 19 oktober 2015,

b) het uitbreiden van stallingen voor paarden tot 15,5 x 8,5m en 15 x 6m,
van 1 januari 2012 tot 31 december 2012, de verjaring van de strafvordering terzake de tenlastelegging rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk het kantschrift van het OM dd. 4 mei 2017,

c) het aanleggen van een paardenpiste,
van 1 januari 2013 tot 31 december 2013,

d) een plaatsen van een afdak aan de rechterkant van de woning van 37 m²,
van 1 januari 2013 tot 31 december 2013,

e) het aanleggen van een parking aan de overzijde van de woning over 132 m²,
van 1 januari 2015 tot 31 december 2015,

f) het oprichten van diverse bijgebouwen ten behoeve en in functie van het tuinaannemingsbedrijf, zoals de garages en berging aan de rechterzijde over een oppervlakte van 143m² (1978-1979), een serre van 390m² als magazijn (1987), een serre van 264m² rechts achteraan (1995), een berging van 42m², van 70 m² en een van 182 m² (2000), een bergplaats van 85 m² en van 90 m² (1996) en een gracht (2011),
bij samenhang tussen 1978 en 2011, de feiten de voortdurende uiting zijnde van een en hetzelfde opzet het laatste feit gepleegd zijnde in de loop van 2011, de verjaring van de strafvordering terzake de tenlastelegging rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk het proces-verbaal van de stedenbouwkundig inspecteur dd. 19 oktober 2015,

II. artikel 4.2.1.5° a): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande

materialen, materieel of afval,
namelijk allerlei zaken in functie van het tuinaannemingsbedrijf, zoals containers met oud ijzer, paletten met stenen, steenslag, afbraakmaterialen, bielzen, boomstammen, een plastieken reservoir, houten paletten, een metalen mazouttank, een graafmachine, aanhangwagens en allerlei soorten grond,
van 1 januari 2011 tot 12 februari 2018,

III. artikel 4.2.1.5° b): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van en grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens,
namelijk op perceel
van 1 januari 2015 tot 12 februari 2018,

De eerste en tweede verdachte tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen in hoofde van eerste verdachte voortvloeiende uit de tenlasteleggingen I. a), d), e) en f), II en III en begroot 5 Euro x 1500m² gedurende het aantal maanden van gebruik met ingang van 16.10.2015, hetzij voorlopig bepaald op 232.500 Euro en in hoofde van tweede verdachte voortvloeiende uit de tenlasteleggingen I. b) en c) en begroot op 0,07 Euro x 1150m² gedurende het aantal maanden van gebruik met ingang van 1 januari 2013, hetzij minimaal 5.152 Euro.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde door de bewaarder der Hypotheken op het hypotheekkantoor van ,dd. boek deel nr. ;

PROCEDURE

De bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Beide beklaagden worden vervolgd voor inbreuken op de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals het oprichten van verschillende bouwwerken (tenlastelegging I), het gewoonlijk gebruik van de gronden van tweede beklaagde, strijdig met de voorschriften (tenlastelegging II en III).

Tweede beklaagde is eigenaar van een woning met bijgebouwen te aan de gelegen in agrarisch gebied.

Op de percelen baten eerste en tweede beklaagde een aannemingsbedrijf uit voor tuinbouw.
In 2010 werden verhardingen aangebracht op de percelen met betonnen platen, gelet op de uitbreiding van het bedrijf. Alsook werden reeds voordien diverse bijgebouwen, zoals garages en bergingen, een serre opgericht en een gracht aangelegd.
In 2013 werd een paardenpiste aangelegd en werd een afdak geplaatst rechts aan de woning.
In 2015 werd een parking aangelegd aan de overzijde van de woning.
Voor al deze werken werd door beklaagden geen vergunning aangevraagd.
De terreinen werden door beklaagden gebruikt voor de opslag van allerlei zaken in functie van het tuinaannemingsbedrijf en voor het parkeren van voertuigen.

Op 1 augustus 2016 bleek naar aanleiding van een controle dat niets aan de toestand gewijzigd was.
De stedenbouwkundig inspecteur nam op 17 november 2016 een herstelvordering en op 15 december 2016 verleende de Hoge Raad van het Handhavingsbeleid een positief advies.

Beklaagden voeren betwisting met betrekking tot de tenlastelegging I.
Zij stellen dat meerdere inbreuken verjaard zouden zijn, minstens dat de redelijke termijn voor vervolging overschreden is en dat er voor sommige constructies een vrijstelling van vergunning zou gelden.

<u>Met betrekking tot de aangevoerde verjaring voor de inbreuken vermeld onder de tenlasteleggingen I.a, I.b en I.f en mogelijke vrijstelling van vergunning met betrekking tot de tenlasteleggingen I.d en I.e</u>

De rechtbank stelt vast dat de constructies en wederrechtelijke werken vermeld onder de tenlasteleggingen I.a, I.b en I.f vermoedelijk zijn uitgevoerd in 2010, 2012 en tussen 1978 en 2011.
Uit de briefwisseling vanwege de gemeente : blijkt dat met betrekking tot de gracht en serre reeds toelatingen werden verleend vóór 2000.
De rechtbank aanvaardt de uitleg van beklaagden daarover en meent dat met betrekking tot deze feiten de strafvordering vervallen is door verjaring.

Met betrekking tot de tenlasteleggingen I.d en I.e waar beklaagden zich beroepen op de vrijstelling van vergunningsplicht, wordt hun stelling niet aanvaard.
De rechtbank meent dat terzake niet aan de gestelde voorwaarden in de artikelen 2.1.11° en 2.1.8° en 9 van het Besluit van de Vlaamse regering dd 16 juli 2010 voldaan is.

<u>Met betrekking tot de aangevoerde overschrijding van de redelijke termijn</u>

Beklaagden beroepen zich op de overschrijding van de redelijke termijn en stellen dat enkel een eenvoudige schuldigverklaring conform artikel 21ter VtSV kan worden uitgesproken, indien er geen verval van de strafvordering of verlies van strafwaardigheid zou zijn.

De rechtbank benadrukt dat een overschrijding van de redelijke termijn enkel kan leiden tot onontvankelijkheid van de strafvordering, of vrijspraak, indien de rechten van de verdediging in die mate geschonden zouden zijn dat beklaagden zich niet terdege zouden kunnen verdedigd hebben op wat hen ten laste gelegd werd.

Bij het beoordelen van de overschrijding van de redelijke termijn zijn de complexiteit van de zaak, de houding van de gerechtelijke overheid en van beklaagden van belang.

De rechtbank stelt vast dat het onderzoek startte naar aanleiding van een proces-verbaal van 16 oktober 2015 met betrekking tot de vastgestelde inbreuken. Het onderzoek kende daarop het gebruikelijke verloop.
De herstelvordering van de stedenbouwkundig inspecteur dateert van 17 november 2016 (stuk 61-64).
De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 15 december 2016 positief advies (stuk 65-68).

De rechtbank benadrukt dat deze tussenkomsten vereist zijn voor de ontvankelijkheid van de herstelvordering, die niet enkel van burgerlijke aard is, doch wel deel uitmaakt van de strafvordering.
Het is dan ook noodzakelijk dat beklaagden de kans moet worden geboden om aan deze herstelvordering te voldoen.

Op 9 mei 2017 werd na opdracht van het Openbaar Ministerie van 4 mei 2017 nazicht verricht of hieraan voldaan werd (stuk 74,75).

Beklaagden gingen niet over tot herstel.
Zij wisten dat zij hierdoor vervolgd gingen worden.
Het onderzoek werd afgesloten op 24 april 2018.
De dagvaarding werd uitgebracht op 9 mei 2018.

De rechtbank stelt vast dat beklaagden niet onnodig lang in het ongewisse werden gelaten over hun vervolging.
Rekening houdend met alle elementen in het strafdossier, de houding van alle partijen en de complexiteit van de zaak meent de rechtbank dat beklaagden zich terdege hebben kunnen verdedigen en zij ook duidelijk adviezen konden inwinnen bij hun raadsman, wat zij ook deden (stuk 74).

De redelijke termijn conform artikel 6 EVRM is niet overschreden.

<u>Ten gronde</u>

De rechtbank weerhoudt voor beoordeling de inbreuken vermeld onder de tenlasteleggingen I.c, I.d, I.e, II en III.

Tweede beklaagde betwist in zijn verklaring van 22 februari 2016 niet dat hij de paardenpiste aanlegde, het afdak plaatste en de parking aanlegde, zonder uitdrukkelijke

stedenbouwkundige vergunning.
Hij verwijst naar zijn brief naar de gemeente waarop hij geen antwoord kreeg en dacht dat de melding voldoende was voor het bouwen van het afdak.
Met betrekking tot de parking voert hij aan dat hij deze aanlegde op vraag van de gemeente.
De paardenpiste zou hij thans verwijderd hebben en brengt hiervan foto's bij.

Met betrekking tot de tenlasteleggingen II en III voeren beklaagden eigenlijk geen betwisting. Zij vragen de eenvoudige schuldigverklaring.

Uit de gegevens in het strafdossier blijkt dat er voor de paardenpiste, het afdak en de parking geen geldige vergunning was.
Evenmin kunnen beklaagden zich beroepen op een beweerde vrijstelling van vergunning voor het afdak dat tegen de woning werd geplaatst en de parking die werd aangelegd met ijzeren en betonnen platen en betonnen tegels (stuk 11).
Op de percelen lagen er ook allerhande zaken, zoals containers met oud ijzer, paletten met stenen, steenslag, afbraakmaterialen, bilzen, boomstammen, houten paletten, metalen, mazouttank, graafmachine, aanhangwagens, bergen zand en zwarte grond (stuk 11).

De rechtbank verwijst naar de vaststellingen van de verbalisanten, de gevoegde foto's en ook naar de eigen verklaring van tweede beklaagde en acht de feiten I.c, I.d, I.e, II en III lastens beide beklaagden bewezen.

Met betrekking tot de herstelvordering

Deze is gemotiveerd en ingegeven door de vereiste van een goede ruimtelijke ordening en is niet onredelijk conform artikel 159 Grondwet.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende overigens op 15 december 2016 een positief advies.
Enkel door toekenning kunnen de inbreuken worden opgeheven.

De termijn voor uitvoering wordt bepaald op 1 jaar na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis.
Een dwangsom van 100 euro wordt opgelegd vermits dit het enige middel blijkt om het herstel te bekomen.

Beklaagden voeren aan dat de paardenpiste en de opslag achteraan op het terrein verwijderd zijn en brengen foto's bij waaruit dit inderdaad blijkt.

De rechtbank kent de herstelvordering toe met betrekking tot de feiten I.d, I.e, II en III, namelijk het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand met betrekking tot het afdak van de woning, de parking aan de overzijde van de woning en het verder verwijderen van de afval- en afbraakmaterialen op het terrein.

Met betrekking tot de gevorderde bijzondere verbeurdverklaring

Het Openbaar Ministerie vordert overeenkomstig artikel 42-3° en/of 43 bis van het Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen in hoofde van eerste beklaagde, voortvloeiende uit de tenlasteleggingen I.a, I.d, I.e, I.f, II en III voor een bedrag van 232.500 euro en in hoofde van tweede beklaagde voortvloeiende uit de tenlasteleggingen I.b en I.c voor een bedrag van 5152 euro.

Gelet op de door de rechtbank vastgestelde verjaring met betrekking tot de tenlasteleggingen I.a, I.b en I.f is de vordering voortvloeiende uit deze tenlasteleggingen niet ontvankelijk.

De rechtbank benadrukt dat de gevorderde bijzondere verbeurdverklaring facultatief is.

De rechtbank acht het gelet op de omstandigheden van de zaak, de onduidelijkheden met betrekking tot de oprichtingsperiode van de wederrechtelijke constructies, briefwisseling met de gemeente en het tijdsverloop sedert de aanvang der feiten niet nodig in te gaan op de vordering van het Openbaar Ministerie tot bijzondere verbeurdverklaring zoals hoger vermeld.

Strafmaat

De feiten zijn ontoelaatbaar vermits in het belang van een goede ruimtelijke ordening de opgelegde reglementering strikt moet worden nageleefd.

Rekening houdend met de aard der feiten, de persoonlijkheid van tweede beklaagde, zijn blanco strafregister en het gunstig strafregister van eerste beklaagde, wordt de navolgende straf opgelegd voor tweede beklaagde met uitstel en voor eerste beklaagde deels met uitstel om hen te motiveren zich van dergelijke feiten te onthouden en het herstel te realiseren.

De feiten van de tenlasteleggingen I.c, I.d, I.e, II en III vermengen zich als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 5, 6, 7, 7bis van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935,
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,
artikel 1 van de wet van 5 maart 1952,
Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand,
artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen, zoals aangehaald in de voormelde tenlasteleggingen,
artikelen 21, 22, 23, 25, 26, 27 van de wet van 17/4/1878,
artikel 1 en 8, 18bis der wet van 29 juni 1964,
artikelen 38, 40, 41bis, 65, 66, 99bis van het Strafwetboek.

UITSPRAAK

De rechtbank vonnissende op tegenspraak opzichtens met beperkte aansprakelijkheid ,

Op strafgebied

Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (eerste beklaagde) ***Op tegenspraak:***

Stelt vast dat de strafvordering voor de feiten I.a, I.b en I.f verjaard is, en de openbare vordering wat deze feiten betreft vervallen is door verjaring.

Veroordeelt Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid voor de tenlasteleggingen I.c, I.d, I.e, II en III vermengd :

tot een geldboete van **1500,00 EUR** , verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op **12000,00 EUR**.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden **uitgesteld** gedurende **3** jaren vanaf heden wat betreft deze geldboete, doch slechts voor een gedeelte van 700,00 EUR, verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op 5600,00 EUR.

Veroordeelt Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op 1/2 x 280,57 = 140,29 EUR.

(tweede beklaagde) ***Op tegenspraak:***

Stelt vast dat de strafvordering voor de feiten I.a, I.b en I.f verjaard is, en de openbare vordering wat deze feiten betreft vervallen is door verjaring.

Veroordeelt voor de tenlasteleggingen I.c, I.d, I.e, II en III vermengd :

tot een geldboete van **1000,00 EUR** , verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op **8000,00 EUR**.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende **3 jaren** vanaf heden wat betreft deze geldboete.

Veroordeelt

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op 1/2 x 280,57 = 140,29 EUR.

Herstel

Beveelt, met betrekking tot de feiten I.d, I.e, II en III,
in hoofde van en
dat de percelen en bouwlanden gelegen te gekadastreerd als
in hun oorspronkelijke staat zullen
hersteld worden,

namelijk door
-het verwijderen van het afdek aan de rechterkant van de woning,
-het verwijderen van de parking aan de overzijde van de woning,
-het verwijderen van de afval- en afbraakmaterialen op het terrein

en dit binnen een termijn van **één jaar** te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een **dwangsom van 100 euro per dag** vertraging in het niet nakomen van het hiervoor bevolene.

Dat de stedenbouwkundige inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente , in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

oOOo

Wijst de vordering van het Openbaar Ministerie met betrekking tot de bijzonder verbeurdverklaring af.

oOOo

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 5 november 2018 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen (Kamer AC1) samengesteld uit :

- A. Mertens, rechter

In aanwezigheid van een magistraat van het Openbaar Ministerie zoals vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting.

Met bijstand van D. Mariën, griffier

D. Mariën

A. Mertens